

УДК 346.6(037)

Ю.О. Мандриченко,
аспірант Київського міжнародного університету, Київ

ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ МАТЕРІАЛЬНО-ПРАВОВИХ ГАРАНТІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

У статті розглянуті такі матеріально-правові гарантії діяльності органів фінансового контролю, як правова форма і принципи. Представлено їх нормативно-правове урегулювання і різний науковий та нормотворчий підхід до змісту цих гарантій. Акцентовано увагу на необхідності широкого розуміння правової форми діяльності органів фінансового контролю (як визначеної законом або іншим нормативно-правовим актом системи правил поведінки в контрольній діяльності, сукупності вимог, що висуваються до учасників такої діяльності). Зауважено, що попри належний рівень дослідження принципів фінансового контролю, відсутня єдність щодо їх назв і кількості, а також існують полярні погляди на напрями забезпечення (гарантування) діяльності органів фінансового контролю за їх допомогою. Запропоновано авторське бачення шляхів розв'язання виявлених незгодженостей і протиріч.

Ключові слова: гарантії, органи фінансового контролю, правова форма, принципи, діяльність органів фінансового контролю.

В статье рассмотрены такие материально-правовые гарантии деятельности органов финансового контроля, как правовая форма и принципы. Показаны их нормативно-правовое урегулирование и различный научный и нормотворческий подход к содержанию таких гарантий. Акцентируется внимание на необходимости широкого понимания правовой формы деятельности органов финансового контроля (как определенной законом или другим нормативно-правовым актом системы правил поведения в контрольной деятельности, совокупности требований, выдвигаемых к участникам такой деятельности). Указано, что, несмотря на надлежащий уровень исследования принципов финансового контроля, отсутствует единство мнений относительно их названий и количества, а также существуют полярные взгляды на направления обеспечения (гарантирования) с их помощью деятельности органов финансового контроля. Предложено авторское видение путей решения обнаруженных противоречий.

Ключевые слова: гарантии, органы финансового контроля, правовая форма, принципы, деятельность органов финансового контроля.

Діяльність органів фінансового контролю є процесом втілення правових приписів щодо правил їхньої поведінки. Правові гарантії діяльності органів фінансового контролю нині залишаються поза увагою вітчизняної наукової спільноти. Більшість дослідників, які торкаються питань гарантування діяльності органів фінансового контролю, до таких правових гарантій відносять принципи фінансового контролю або ведуть мову про гарантії реалізації того чи іншого принципу (режиму законності), про забезпечення його дії тими чи іншими засобами. Такий підхід до сутності правових гарантій діяльності органів фінансового контролю видається вузьким, зважаючи на зміст цієї категорії в загальнотеоретичному розумінні, що актуалізує її дослідження в межах фінансово-правової науки.

Під гарантіями діяльності органів фінансового контролю, на нашу думку, слід розуміти сукупність взаємоузгоджених умов і засобів, що мають забезпечити реалізацію цими органами покладених на них завдань задля виконання державою контрольних функцій у фінансових правовідносинах. Ознака системності дозволяє

розподіляти гарантії на певні види. При цьому, залежно від напряму правового регулювання відносин гарантування діяльності органів фінансового контролю, можна вести мову про матеріальні і процесуальні гарантії. Перший різновид правових гарантій представлений досить широкою групою, тому *метою* цієї статті є висвітлення лише деяких з них.

Науковим підґрунтям проведеного дослідження стали праці таких вчених, як: Г.В. Зубенко, О.С. Койчева, Л.А. Савченко, М.В. Сірош, І.М. Ярмак та ін.

До матеріально-правових гарантій діяльності органів фінансового контролю, на нашу думку, належать: правова форма їх діяльності, принципи, повноваження, функції, права і обов'язки, заходи відповідальності, правовий, соціальний, матеріальний захист працівників. У цій статті увага приділена першим двом різновидам матеріально-правових гарантій.

Гарантування діяльності того чи іншого державного органу, зокрема, й органу фінансового контролю (до таких органів, спираючись на підхід проф. Л.А. Савченко, віднесено Рахункову палату і державні служби: аудиторську, казначейську, фіскальну і фінансового моніторингу) зумовлене, насамперед, визначенням його правового статусу та правової форми діяльності. Це питання має нормативно-правове урегулювання.

Так, Рахункова палата визначена як державний колегіальний орган, що від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням (ст. 1 Закону [1]). Ідентичні приписи містяться і в Основному законі держави (ст. 98 Конституції України). Більшість дослідників правового статусу Рахункової палати України слушно наголошують на необхідності закріплення за нею статусу вищого органу фінансового контролю з наданням повноважень у системі фінансового контролю [2, с. 5].

Органом державного фінансового контролю є центральний орган виконавчої влади, уповноважений Кабінетом Міністрів України на реалізацію державної політики у сфері державного фінансового контролю (ст. 1 Закону [3]). Органом, який забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, визначено Державну аудиторську службу України [4]. Вже вбачається законотворча відмінність: законодавець веде мову лише про реалізацію державної політики у сфері державного фінансового контролю, а урядовці – ще й про забезпечення формування такої політики (при чому таке розширення є свідомим відповідно до постанови КМУ № 469 2016 р. [5]). Також у законодавчих приписах йдеться про забезпечення державного фінансового контролю через проведення державного фінансового аудиту, перевірки державних закупівель та інспектування (ч. 2 ст. 2), а в Положенні – додається моніторинг закупівель (п. 3 ч. 4). Окрім того, фінансовий контроль і з боку Рахункової палати, і з боку Державної аудиторської служби забезпечується через проведення державного фінансового аудиту (ч. 2 Закону “Про Рахункову палату”, ч. 2 ст. 2 Закону “Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні”).

Державна фіскальна служба України визначена теж центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску [6]. Державна політика у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів реалізується таким центральним органом виконавчої влади – Державною казначейською службою України [7], а державна політика у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму – Державною службою фінансового моніторингу України [8].

За загальнотеоретичним підходом будь-який правовий процес має свою форму, яка є внутрішньою формою практичної діяльності суб'єкта. Визначення і закріплення такої форми свідчить про наявність гарантій здійснення суб'єктом, зокрема, й органом фінансового контролю, покладених на нього завдань. Саме завдяки такій формі упорядковується практична діяльність і досягається її мета. У фінансових (податкових) правовідносинах ця категорія вивчається дещо вузько, оскільки її вживають, здебільшого, у значенні правових форм фінансового контролю, шляхів його проведення (аудиту, перевірки, інспектування, експертизи тощо).

У філософії термін “форма” (лат. forma) означає, перш за все, зовнішнє вираження будь-якого змісту, а також внутрішню структуру, визначений порядок предмета або порядок протікання процесу, в праві “форма” означає устрій, вид, тип, структуру відповідних суспільних утворень або процесів [9, с. 294], правова ж форма розглядається як певний порядок умов, режиму діяльності тих чи інших суб'єктів. Правова форма існує не лише для того, щоб якимсь чином упорядкувати, організувати дії з реалізації норм права, але й для того, щоб гарантувати правовий характер самих цих дій, слідувати їх адекватним засобам досягнення цілей правового регулювання. Вона забезпечується сукупністю правових норм, які регулюють діяльність відповідних осіб, їх взаємовідносини між собою та іншими суб'єктами. Тобто правова форма виконує роль правової гарантії досягнення результату – створення того чи іншого органу, зокрема, й для виконання контрольних функцій держави. Порухення правової форми тягне за собою передбачену законом відповідальність.

Проаналізувавши наукові підходи до розуміння цієї категорії в праві і сприймаючи її сутність у виді певного порядку та умов його дотримання, вважаємо за доцільне адаптувати правову форму до предмета нашого наукового пошуку таким чином. Правова форма діяльності органів фінансового контролю як різновид досліджуваних гарантій, на нашу думку, – це визначена законом або іншим нормативно-правовим актом систему правил поведінки в контрольній діяльності, сукупність вимог, що висуваються до учасників такої діяльності, вона (а) встановлює засади найбільш доцільної процедури виконання ними своїх повноважень, порядок проведення контролюючих заходів, способи здійснення відповідних дій, прийняття і оформлення уповноваженими особами рішень; (б) створює правовий режим діяльності суб'єктів та умови для проведення фінансового контролю; (в) забезпечує реалізацію прав усіх учасників фінансово-контрольного процесу та гарантує досягнення бажаного матеріально-правового результату.

Проведений аналіз засвідчує, що зрозумілий конструктивний порядок створення, діяльності і організації роботи, визначення чітких вимог до кандидатів на посади – в одному законодавчому акті – передбачений лише стосовно Рахункової палати і частково – у приписах податкового закону – щодо служби в контролюючих органах та вимог до посадової особи таких органів (ст.ст. 341, 342 ПК). Окремі положення є і в Законі “Про центральні органи виконавчої влади”. Державна фіскальна служба, Державна казначейська служба, Державна служба фінансового моніторингу за приписами відповідних положень має право видавати накази організаційно-розпорядчого характеру, якими, зокрема, і затверджені Регламенти їхньої діяльності, що визначають порядок організації останньої. У визначенні вимог до працівників органів фінансового контролю у сфері аудиту, казначейства, фінансового моніторингу, проведення конкурсу, несумісності обіймання посад і обмеження щодо сумісництва з іншими видами діяльності, порядку призначення та звільнення застосовуються приписи Закону “Про державну службу” (в частині, що не суперечить спеціальному законодавству).

Відсутність комплексності в питаннях визначення правової форми діяльності органів фінансового контролю, використання “відсилочного” підходу в нормотворенні до інших законодавчих актів або вжиття терміносистем, що є розпливчатыми і містять суб'єктивну оцінку (на кшталт, “якщо інше не передбачено законом” чи “у випадках,

передбачених законом”), ніяк не сприяє належному правозастосуванню і спонукає до постійних законотворчих ініціатив, які досить часто є колізійними через врегулювання схожих питань різними нормативно-правовими актами. Оскільки сфера фінансового контролю має, з одного боку, специфічні риси, а з іншого – деякі спільні правила правового регулювання в рамках дотримання правової форми діяльності органів фінансового контролю, то видається доцільним акумулювати їх в одному законодавчому акті із вказівкою на закріплення деталізованого порядку (процедури) організації діяльності того чи іншого органу фінансового контролю у відповідному Регламенті роботи.

Дослідники зазначають, що єдиного підходу до визначення і розуміння системи принципів фінансового контролю не існує [10, с. 65]. У зв'язку з цим, висловлюється різне авторське бачення щодо змістовного наповнення цієї системи. У межах національного правового поля пряма нормативна закріпленість основних засад діяльності властива лише Рахунковій палаті: законність, незалежність, об'єктивність, безсторонність, гласність та неупередженість. Однак визначення цих засад діяльності Рахункової палати не надано, окрім гарантування принципу незалежності (ст. 3 Закону [1]).

Проаналізувавши нормативно-правові підходи до закріплення принципів діяльності досліджуваних органів фінансового контролю, можна констатувати, що вони різняться не лише за назвою і кількістю, а й мають полярні погляди на напрями забезпечення (гарантування) їхньої діяльності: від основних засад створення і організації роботи таких органів до здійснення ними конкретних повноважень (перевірочних функцій) чи загальних завдань з реалізації того чи іншого різновиду фінансового контролю як явища об'єктивної дійсності. Навіть у питанні визначення морально-етичних принципів діяльності тих чи інших органів фінансового контролю (у відповідних Кодексах професійної етики (працівників податкової (фіскальної) служби, аудиторів)) відсутній єдиний підхід, що не сприяє уніфікації законодавчої бази.

У наукових пропозиціях спостерігається тенденція до розширення переліку принципів діяльності органів фінансового контролю. Однак є і небезпідставна думка, що існує велика кількість принципів контролю, визначення яких нерідко є невмотивованим, дублюється за змістом або мішкується з іншими поняттями. Більшість авторів не враховує їхні єдність, взаємозалежність та взаємозв'язок у загальній системі контролю [11, с. 21]. Нерідко спостерігаються намагання ідентифікувати принципи з цілями, задачами контролю, з властивостями контрольної системи. У сфері незалежного фінансового контролю в міжнародних нормативних актах визначені фундаментальні принципи етики як особливі вимоги та розкрита специфіка їх дотримання через відповідність принципів до встановленої концептуальної основи, що свідчить про розмежування понять “принципи/вимоги” та “основа” із виділенням їх семантичної взаємозалежності [11, с. 22].

У загальнотеоретичному розумінні принципи юридичної практичної діяльності – це основні засади, вихідні положення, ідеї, які є орієнтирами, вимогами її здійснення, відбивають сутнісні властивості права. Тобто це семантично подібні поняття, які науковою спільнотою та на законодавчому рівні інтерпретуються в широкому сенсі (основи, положення, засади) або у вузькому (правила, норми, вимоги).

На нашу думку, при визначенні принципів діяльності тих чи інших суб'єктів можна використовувати, навпаки, вузький підхід до змістовного наповнення цієї категорії (окреслення вихідних начал, керівних ідей, на яких базується така діяльність, в узагальненому виді, наприклад, самого процесу фінансового контролю як явища об'єктивної дійсності) і широкий підхід (деталізований опис специфічних правил, засад, дотримання яких призведе до виконання завдань, покладених на ті чи інші органи).

Справедливо відзначено, що принцип як об'єктивна категорія не може бути плодом суб'єктивних роздумів окремих авторів. Необхідно правильно формулювати те, що об'єктивно існує, внутрішньо (іманентно) притаманне науці та практиці контролю. При цьому, критеріями визначення принципів у системі контролю мають стати головні фактори: об'єктивність, необхідність, універсальність та здійсненність [11, с. 24]. Однак ідеально сформулювати на законодавчому рівні усі без винятку

принципи, на які спираються ті чи інші органи фінансового контролю (закріпити їх вичерпний перелік), об'єктивно неможливо.

З точки зору гарантування діяльності органів фінансового контролю, принципи як різновид матеріально-правових гарантій мають, на нашу думку, бути основою, базисом забезпечення: (1) створення і організації роботи цих органів; (2) можливостей виконання ними своїх завдань і функцій; (3) відповідальності винних у порушенні правил здійснення фінансового контролю, у перешкоджанні діяльності контролюючих суб'єктів. Серед спільних основоположних засад діяльності усіх органів фінансового контролю можна назвати: верховенство права, законність, незалежність, об'єктивність і неупередженість, ефективність, публічність, компетентність, плановість, принцип відповідальності (як з боку контролюючих суб'єктів, так і об'єктів, що підлягають контролю). Інші принципи діяльності того чи іншого контролюючого суб'єкта зумовлені специфічними завданнями, задля вирішення яких він створений.

Більш розширені підходи до класифікації принципів діяльності контролюючих суб'єктів призводять, на нашу думку, до включення до них деяких суміжних категорій, наприклад, стандартів, на яких будується така діяльність. Попри досить тісний взаємозв'язок окремих понять, дослідниками підкреслюється важливість розуміння використовуваних термінів задля конструктивного розвитку суспільних відносин й уникнення конфліктних ситуацій [12, с. 47]. Слово “принцип” буквально означає те, з чого все починається. Це основне, найзагальніше, вихідне положення, яке визначає природу і сутність явища. Саме за такого підходу доцільно наповнювати терміносистему “принципи діяльності органів фінансового контролю” і не розширювати її за рахунок суміжних категорій. Так, стандарти визнаються меншими за обсягом, ніж принципи, і обов'язкове необхідно, щоб вони були нормативно закріплені. Доведено, що один принцип може породжувати кілька стандартів [12, с. 52]. Останні, у свою чергу, деталізують той чи інший принцип. Наприклад, принцип ефективності фінансового контролю включає стандарти оперативності і системності, взаємодії і координації; принцип компетентності – стандарти професійної підготовки.

Отже, суттєвою прогалиною у вітчизняному законодавстві у сфері здійснення фінансового контролю є відсутність закріплення принципів такого контролю, необхідність регламентування яких зумовлена їх імперативним і загальнозначущим характером, визначальною роллю у функціонуванні усієї системи фінансово-контрольної діяльності, найважливішим критерієм законності дій усіх учасників контрольно-перевірочного процесу, гарантуванням діяльності органів фінансового контролю.

Розв'язання цієї проблеми вбачається на трьох взаємопов'язаних рівнях. По-перше, правова регламентація загальних принципів контрольної діяльності потребує закріплення в окремому законодавчому акті, присвяченому фінансовому контролю із розкриттям їх змісту (з аналогічним визначенням сутності принципів діяльності Рахункової палати у чинному законі). По-друге, спеціальні принципи, властиві тому чи іншому органу фінансового контролю, виходячи з його завдань і призначення (місця) у цій сфері, необхідно передбачити у відповідних Положеннях, які регулюють правовий статус суб'єкта та його повноваження. І, по-третє, доцільними видаються розробка та затвердження для усіх органів фінансового контролю відповідних Регламентів роботи із обов'язковим визначенням принципів організації діяльності цих органів (можливо, за формами її здійснення). За таким підходом враховуються загальні засади існування фінансового контролю як явища об'єктивної дійсності, організаційні і функціональні принципи діяльності органів фінансового контролю, що гарантують виконання ними передбачених законом завдань.

Підсумовуючи, слід зазначити, що відсутність комплексного підходу до нормативно-правового врегулювання розглянутих матеріально-правових гарантій діяльності органів фінансового контролю спонукає до нових наукових розвідок у цьому напрямі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Рахункову палату: Закон України від 02.07.2015 № 576-VIII (із змінами і доповненнями). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 06.12.2017).

2. *Койчева О.С.* Рахункова палата як суб'єкт фінансового контролю: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2016. 24 с.
3. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 26.01.1993 № 2939-XII (із змінами і доповненнями). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 10.12.2017).
4. Про Державну аудиторську службу України: положення, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2016 р. № 43. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 10.12.2017).
5. Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 2016 р. № 469. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 15.12.2017).
6. Про Державну фіскальну службу України: положення, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2014 р. № 236. URL: <http://sfs.gov.ua> (дата звернення: 04.12.2017).
7. Про Державну казначейську службу України: положення, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 215. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 21.12.2017).
8. Про Державну службу фінансового моніторингу України: положення, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2015 р. № 537. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 22.12.2017).
9. Філософський словник; за заг. ред. В.І. Шинкарука. Вид. 2-ге доповн. Київ, 1986. 800 с.
10. *Савченко Л.А.* Правові основи фінансового контролю: навч. посіб. Київ, 2008. 504 с.
11. *Артюх О.В.* Принципи контролю: проблематика визначення. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2016. Вип. 6. Ч. 1. С. 20–24.
12. *Прийма С.В.* Поняття принципу в аспекті співвідношення з суміжними категоріями. Державне будівництво та місцеве самоврядування. 2014. Вип. 28. С. 46–54.

REFERENCES

1. “About the Accounting Chamber”: Bill of Ukraine dated 07.07.2015 No 576-VIII (with amendments and supplements). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (application date: 06.12.2017).
2. *Koycheva, O.S.*, 2016, “Accounting Chamber as a Subject of Financial Control”: thesis ... cand. of jurid. sciences, Odessa, 24 p.
3. “About the Main Principles of the Implementation of the State Financial Control in Ukraine”: Bill of Ukraine dated January 26, 1993, No 2939-XII (with amendments and additions). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua>.
4. “About the State Audit Office of Ukraine: Provisions”. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 3, 2016, No 43. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (application date: 10.12.2017).
5. “About Amendments to Certain Resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine”, dated July 22, 2016 No 469. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (application date: 15.12.2017).
6. “About the State Fiscal Service of Ukraine: Provisions”, Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated May 21, 2014 No 236. URL: <http://sfs.gov.ua> (application date: 04.12.2017).
7. “About the State Treasury Service of Ukraine: Provisions”, Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated April 15, 2015, No 215. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (application date: 21.12.2017).
8. “About the State Financial Monitoring Service of Ukraine: Provisions”. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated July 29, 2015, No 537. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (application date: 22.12.2017).
9. Philosophical Dictionary / editor V.I. Shynkaruk, Kyiv, 1986, 800 p.
10. *Savchenko, L.A.*, 2008, “Legal Bases of Financial Control: Curriculum”: manual, Kyiv, 504 p.
11. *Artiukh, O.V.*, 2016, “Principles of Control: Problems of Definition”, Scientific Bulletin of Uzhgorod National University 6, P. 1, 20–24.
12. *Priyma, S.V.*, 2014, “The Notion of the Principle in the Aspect of Relations with Related Categories”, State Building and Local Self-Government 28, 46–54.

UCD 346.6(037)

Y.O. Mandrychenko,
Postgraduate, Kyiv International University, Kyiv

CHARACTERISTICS OF INDIVIDUAL MATERIAL LEGAL GUARANTEES OF THE ACTIVITIES OF FINANCIAL CONTROL BODIES

Legal guarantees of the activities of the financial control bodies are now left out of the attention of the domestic scientific community. Most of researchers who deal with the issues of guaranteeing the activities of financial control bodies, to such legal guarantees include the principles of financial control or speak about the guarantees of the

implementation of a particular principle (rule of law), to ensure its operation by one or another means. Given the content of this category in the general theoretical sense, this approach seems to be narrow one, therefore the material and legal guarantees of the activities of financial control bodies such as legal form and principles are investigated.

Their normative and legal regulation and a different scientific and normative approach to the content of these guarantees are presented. The attention is focused on the need for a broad understanding of the legal form of the activities of financial control bodies (as defined by law or other regulatory act system of rules of conduct in control activities, a set of requirements put forward to the participants in such activities). It has been pointed out that despite the proper level of research of the principles of financial control, there is no unity in terms of their names and numbers, as well as there are polar views on the directions of ensuring (guaranteeing) the activities of financial control bodies through their assistance. Author's vision of ways of solving of revealed inconsistencies and contradictions is suggested.

Consequently, a significant gap in domestic legislation in the field of financial control is the lack of consolidation of the principles of such control, the need to which regulation is due to their imperative and general significance, a determining place in the functioning of the entire system of financial and control activities, the most important criterion of legality of the actions of all participants in the control and verification process, guaranteeing the activities of financial control bodies.

The solution to this problem is considered on three interrelated levels. First, the legal regulation of the general principles of control activities needs to be consolidated into a separate legislative act devoted to financial control with the study of their content (with the same definition of the essence of the principles of the Accounting Chamber in the current law). Secondly, the special principles inherent in one or another body of financial control, due to the definition of its tasks and the purpose (place) in this area, should be provided in the relevant Regulations that regulate the legal status of the entity and its powers. And thirdly, it is expedient to develop and approve for all financial control bodies the relevant Regulations of work, with the obligatory definition of the principles of organizing the activities of these bodies (possibly, the forms of its implementation). This approach takes into account the general principles of the existence of financial control as the phenomena of objective reality, the organizational and functional principles of the activities of financial control bodies that guarantee the fulfillment of their statutory tasks.

The lack of an integrated approach to the legal regulation of the considered material and legal guarantees of the activities of the financial control bodies, prompts new research in this direction.

Keywords: guarantees, organs of financial control, legal form, principles, activity of organs of financial control.

Отримано 12.01.2018